

ска столица! Отъ него, украсенъ преди вѣкове съ царскитѣ камени палати на Асенъовцитѣ и съ великолепни храмове, българската власть се е простирила до Адриатическо море, до Сава и Карпатитѣ. Отъ този върхъ се е поведявало, при Асенъ II, на една България съ граници почти дваждъ по-широки отъ границитѣ на Санъ-Стефанска България!

Днесъ всѣки българинъ, който посети Царевецъ, безъ да ще, дълго се заглежда въ неговата гола чука, като че ли чака да му се мърне сѣнката на нѣкой отъ Асенъовцитѣ, съ златенъ шлемъ, съ огърлица бисери на врата и съ правъ кръстообразенъ мечъ на бедрото, слизайки по склона за походъ.

Ето доле при рѣката и черквата „Св. Четиредесетъ-мжченици“. Тя е съградена отъ Иванъ Асенъ II. Влизашъ вжтре и нѣкакви трѣпки те побиватъ, като си спомнишъ, че тукъ нѣкога сж се молили българскитѣ царе и патриарси въ дни на народни радости и скърби.“

Посетихме старитѣ цркви, паметницитѣ на нашето славно минало.

Църквата „Св. Четиридесетъ мжченици. Наблизу до Митрополитската църква